

POHOD PO RUDARSKI POTI TK PAV OD ŠENTJANŽA DO KRMELJA

Za ta pohod sem se odločila, ker je potekal po krajih, kjer sem preživela svoja mladostna leta. Pa tudi nikoli prej po tej poti še nisem šla. Poznala sem hrib in gozd Črna Mlaka in jezero, ki je nastalo na mestu dnevnega kopa rudnika, več pa ne.

Takoj po vstopu na avtobus, pa mi je nekdanji sošolec Tine, tudi krmeljčan, dal nalogo, da naj kot nekdanja domačinka opišem pohodniško pot in opis je pred vami.

Avtobus se je začel polniti na CIKu in se je polnil vse do Mokronoga, ter nas nato popeljal do Šentjanža, ki mu je pred mnogo leti znameniti Janez Evangelist Krek nadel ime »PUŠELJC DOLENJSKE«, na kar so šentjančani še danes zelo ponosni in to povedo tudi vsakemu novemu obiskovalcu. NA avtobusni postaji nas je pričakalo še nekaj pohodnikov, z njimi pa je bila tudi vodička Cveta Jazbec, ki je med drugim tudi moja sestrična.

S Cveto in Stanetom, tudi domačinom in soorganizatorjem današnjega pohoda, smo se podali v megleno jutro mimo farne cerkve in v dolino po glavni cesti do nekdanje sušilnice hmelja, kjer nam je Stane povedal nekaj o pridelavi hmelja v tem kraju. Tu se je pred časom prideloval hmelj predvsem znamenite sorte »golding«, kar pa se je po nekaj letih opustilo.

Naslednji postanek smo napravili na pokopališču, kjer smo se poklonili spomenu dveh partizanskih junakov, Milanu Majcnu in Jančetu Mevžlju. Pot smo nadaljevali proti zaselku Brinje in si med potjo ogledali kapelico posvečeno posestniku Jožefu Repšetu, nato do Birne vasi, kjer nam je Cveta ob tabli z označeno celotno traso pohodne poti TK PAV dolžine 5170m pojasnila zanimivosti na poti.

Za vasjo Koludrje smo stopili v gozd, kjer smo kmalu naleteli na dve zanimivosti, to sta bili gozdno okno (iz lesa narejen okvir, skozi katerega je možno bolj nazorno pogledati posebnost v gozdu, ki ji je to okno namenjeno) in pa slika »knapca« (maskota OŠ Krmelj, ki naj bi ponazarjala rudarja). Ob oknu je tudi tabla, na kateri je zelo nazoren prikaz posebnosti v sliki in besedi in ob tabli nam je Cveta povedala še več podrobnosti, ki jih na tabli ni. Z zanimanjem smo si skozi gozdno okno ogledali posebno drevo DUGLAZIJA in poslušali dodatno Cvetino razlago.

Preko nizkega barja smo se podali naprej do zalitega dnevnega kopa TK PAV, ki je sedaj idilično jezerce sredi gozda. Tu smo na lepo urejenem počivališču iz nahrbtnikov potegnili svoje dobrrote in si privoščili že potrebno malico.

Po krajši gozdni stezi smo prispeli do trase nekdanje vzpenjače za spust premoga, ki je zelo nazorno prikazana na prisotnih tablah. Po njej so iz dnevnega kopa

spuščali premog do potoka Hinja, ga preložili v vozičke, ki jih je rudniška lokomotiva nato odpeljala po ozkotirni progi na separacijo v Krmelju. Po poti ob Hinji smo nato mimo samotne domačije prispeli do glavne ceste Krmelj – Šentjanž, kjer nas je pričakal »knapec«.

Seveda so se takoj iz nahrbtnikov pojavili fotoaparati in mobiteli, vsak je želel imeti fotografijo tega posebnega v katerega je bil oblečen učenec OŠ Krmelj, tudi skupinska fotografija z njim ni manjkala, za svojo prizadevnost pa je bil »knapec« nagrajen s sladko čokolado. Prispeli smo v Krmelj.

Kmalu po slovesu od »knapca« smo prispeli do spomenika izgnancev druge svetovne vojne, nato pa še do spomenika padlim partizanom in talcev.

Ogledali smo si tudi graščino, v kateri je bilo nekoč domovanje lastnika rudnika Jekila, v stavbi je poleg stanovanj tudi muzej izgnancev.

Mimo razstavljenega rudniškega vozička in pa lepo obnovljene parne lokomotive kakršne so nekoč po železnici vozile premog v širni svet, smo se mimo starega mostu napotili do gostišča »Pri Marjani«, kjer so nas že pričakovali z okusno pripravljeno hrano.

Po zasluženem okrepčilu nas je avtobus odpeljal do naših vstopnih postaj. Vesela sem, da sem se udeležila tega pohoda, saj verjetno drugače ne bi spoznala te izredno zanimive pohodne poti.

Nada Mlakar